

— Каквато и да бы была орисницата ти? повторп Недія. Че не е ли во всичкитъ си проевленія тя прекрасна? моето молитствованіе е излишно, тебѣ орисницата дарува което азъ съмъ безсплна да ти пожелаѣ.

— Само любовта, Недіе, я прави благополучна. Докато трае младостта ми, азъ не могъ да забравѣ отечеството си. Но и кой аѣнианинъ, въ мъжскія си възраст като помисли каквы сж были нѣкога Аѣины, може той да е благополучень, когато тѣ паднѣхъ и паднѣхъ за вынагы?

— И защо ли за вынагы?

— Както пепельта са вече не распала, както о умрѣлата любовь не са сжживава вече, тѣи и свободата на народытѣ бѣга невъзвратно; но азъ говорѣ за работы които надминувать познанията ти.

— Излѣганъ си, да, излѣганъ си! и азъ въздишамъ за грѣція, родила съмъ са у полытѣ на Олимпъ; богове тѣ оставихъ высококитѣ му върхове, но слѣдитѣ на тѣхното пребываніе са видѣтъ още, видѣтъ ги тѣзи които имъ служатъ сърдечно, красотата на климата го подтвърдява; азъ поѣе чувамъ че той е прекрасенъ и дышихъ въздуха съ който сравненъ въздухътъ на Италия са вижда студень; грѣяхъ са на слъцето на моето отечество, и небето на Помпея ми са види ледино ако го сравниж съ онуй на Грѣція. Говори, да, говори ми за Грѣція. Бдна и безчувствениа както съмъ мыслиж че оѣщамъ и вѣрвамъ че ако останяхъ дѣто съмъ са родила, ако бы было предназначено, като дѣвытѣ на Грѣція, да оѣщамъ и азъ блаженството да обычамъ и да са обычамъ, да, вѣрвамъ че азъ щѣхъ да обрѣжж любовница си и да го блѣскамъ къмъ вторый Мараѣонъ вътъ новы Платея. Да, ржката която сега плете триндафилы щѣше оплете за главата ти свещенныя клоъ на маслицата.

— Дано настанеше онзи светый день! (извика Главкъ, като сѣ умли на въсторга на русата тессалийка, и опыта са да са подигне но сѣднж пакъ.) Но не! слъцето вече залѣзи, приближаваньето на ношъта принася з абравеніе, и съ забравеньето радостта. Плети плети си цвѣтыа.

Но аѣнианина пр оизнесе послѣднитѣ думы съ тонъ прискърбенъ и съ гласъ на престорена веселость и са предаде на мрачны размышленія, отъ които подирь малко го разбуди Недія като запѣ слѣдущата пѣсень, която нѣкога бѣ чула отъ устата на Главка.